

Het Woord voor Vandaag – week 37

Maandag 10 september

'... groei in de genade en in de kennis van onze Heer' (2 Petr. 3:18)(NBV).

Relaties en reflecties.

Er zijn twee dingen die helpen bij het bepalen van persoonlijke groei: 1) Je relaties. Amos 3:3 zegt: 'Gaan er ooit twee samen op weg zonder bij elkaar te zijn gekomen?' De mensen met wie je omgaat, kunnen je gelijkwaardig behandelen dan wel ópbeuren of áfbranden. Een vrouw stuurde deze brief naar een problemenrubriek in een krant: 'In mijn laatste schooljaar pakte mijn lerares Engels een opstel dat ik had geschreven en scheurde het pal voor de klas doormidden. Ik was vernederd - ik voelde me dom. Het is al jaren geleden gebeurd maar ik ben het nooit vergeten.' In een paar seconden verminderde de verkeerde persoon het gevoel van eigenwaarde van deze vrouw voor de rest van haar leven. 2) Je reflecties. Toen een zondagsschoolleraar aan een meisje vroeg: 'Wie heeft jou gemaakt?' antwoordde ze: 'God heeft een stukje van mij gemaakt.' De leraar vroeg: 'Wat bedoel je?' Het kleine meisje antwoordde: 'God heeft me klein gemaakt - en voor de rest ben ik zelf gegroeid.' God houdt ons verantwoordelijk voor onze persoonlijke groei. De psalmist schreef: 'Ik ben verstandiger dan al mijn leermeesters, want ik overdenk uw richtlijnen' (Ps. 119: 99). In het woord 'overdenken' zit iets van reflecteren, meditatief denken. Meditatie laat net als in een slowcooker je gedachten zachtjes sudderen totdat ze 'gaar' zijn. Vaak zouden we liever handelen dan denken. Maar zoals Socrates opmerkte: 'Een niet gereflecteerd leven is niet waard om geleefd te worden.' Reflecterend denken is om verschillende redenen ongemakkelijk. We hebben bijvoorbeeld moeite om gefocust te blijven. We vinden het maar saai en hebben er niet al teveel zin in om tijd te besteden aan het nadenken over moeilijke kwesties. Maar als je geen tijd vrijmaakt voor reflectie en meditatie, zul je niet rijpen. Dan groei je niet 'in de genade en in de kennis' die je nodig hebt om te slagen. Zo simpel is het gewoon.

Dinsdag 11 september

'Hij nam de gestalte aan van een slaaf...' (Fil. 2:7)(NBV).

De weg omhoog gaat omlaag.

Jeruzalem was omringd door muren en een van de toegangswegen liep door de Dalpoort. Toen Nehemia de muren herbouwde, wordt ons verteld dat '[men] de Dalpoort herstelde' (Neh. 3:13). In het christelijk leven moet er plaats zijn voor zowel 'bergtopervaringen' als 'dal-ervaringen'. Laten we nog eens naar een bekende tekst kijken: 'Maar wie de Here verwachten, putten nieuwe kracht; zij varen op met vleugelen als arenden [verheffing]; zij lopen, maar worden niet moede [versnelling]; zij wandelen, maar worden niet mat [uithoudingsvermogen]' (Jes. 40:31)(NBG). En wanneer je niet de kracht hebt om een van deze dingen te doen, zegt Paulus dat je na alles gedaan te hebben stand kunt houden (zie Efez. 6:13)(HSV). Voor al dit soort ervaringen is een seizoen in je leven en dat moet je omarmen. De Bijbel zegt dat Jezus 'de gestalte aannam van een slaaf... Daarom heeft God hem hoog verheven en hem de naam geschonken die elke naam te boven gaat...' (v. 7-9). Lucas vermeldt dat Jezus 'het brood nam, het zegengebied uitsprak, het brak en het hun gaf' (Luc. 24:30). Gezegend en gebroken - dat is nog steeds Gods patroon. Waarom? Zodat je weet om te gaan met zijn zegeningen en toch nederig blijft. Je komt in de problemen wanneer je je meer bewust bent van je imago dan van je behoefte aan God. Dat is waarom hij toelaat dat je door situaties heengaat die je brengen tot totale afhankelijkheid van hem. Je moet worden genomen, gezegend en gebroken, voordat je kunt worden weggegeven om anderen van dienst te kunnen zijn. In Gods koninkrijk is de weg omhoog omlaag!

Woensdag 12 september

‘Laat iedereen zijn eigen daden toetsen...’ (Gal. 6:4)(NBV).

De vergelijkingsvalkuil (1).

Niets zal je gemoedrust sneller verwoesten dan vergelijken. Het toont een gebrek aan begrip en zorgt ervoor dat je ‘bepaald niet verstandig bent’

(2 Kor. 10:12)(HSV). Kaïn vergeleek zichzelf met zijn broer Abel en het leidde tot moord. Toen de discipelen naar elkaar keken wie van hen zou lijden en wie gespaard zou worden, zei Jezus tegen hen dat dat niet hun zaak was (zie Joh. 21:23). Wat doet vergelijken? 1) Vergelijkingen kunnen je een superioriteitsgevoel geven, wat tot trots leidt. Denk aan de farizeeër die met veel poeha God dankte omdat hij beter was dan iedereen (zie Luc. 18:11). Hoogmoed was de ondergang van Satan; daarom vindt hij het heerlijk wanneer jij in dezelfde val trapt. 2) Vergelijkingen kunnen je een minderwaardigheidsgevoel geven. Dat kan leiden tot een laag zelfbeeld, wat je gefocust houdt op jezelf. Je ziet de waarheid over het hoofd ‘dat God geen onderscheid maakt tussen mensen’ (Hand. 10:34) en begint te geloven dat hij dingen achterhoudt waar jij recht op zou hebben. De samenleving creëert een gevoel van ‘aanspraak mogen maken op’. Vervolgens herinnert Satan je aan alle mensen die al bereikt hebben wat jij wilt, wat je verder voortstuwt richting ontevredenheid. Anne Peterson zegt: ‘Satans leugens zijn vermengd met een klein beetje waarheid, waardoor ze moeilijker te herkennen zijn. We moeten ze weerleggen door onszelf te doordrenken met de waarheid. Alleen door het leren kennen van Bijbelteksten kunnen we ze ontwarren.’ 3) We proberen God naar ons niveau te brengen door zijn huidige werkwijze te vergelijken met zijn vroegere. Probeer God niet langer te doorgronden en ga hem vertrouwen! ‘... mijn wegen gaan jullie wegen te boven, en mijn plannen jullie plannen’ (Jes. 55:9). Ga niet langer vergelijken. Ga gebruik maken van datgene waarmee God je al gezegend hééft en waardeer dat.

Donderdag 13 september

‘Zij tonen hoe dom ze zijn door zichzelf als maatstaf en norm te nemen’(2 Kor. 10:12)(NBV).

De vergelijkingsvalkuil (2).

Als je je vreugde in het dienen van de Heer bent kwijtgeraakt, is dat misschien omdat je jezelf met anderen vergelijkt en probeert te zijn zoals zij. Paulus zei: ‘Laat iedereen zijn eigen daden toetsen’ (Gal. 6:4). Paulus had voortdurend te maken met critici. En zijn reactie was altijd hetzelfde: vermijd vergelijkingen, weersta overdrijvingen en zoek alleen Gods lof. Hij weigerde om zich door kritiek te laten afleiden, om zijn bediening te vergelijken of om deel te nemen aan vruchteloze debatten. Auteur John Bunyan zei dat als zijn leven vruchteloos was, het niet uitmaakte wie hem prees, en als het vruchtbaar was, het niet uitmaakte wie hem bekritiseerde. Anne Peterson vult aan: ‘Dood de draken van vergelijking. Wanneer ik iets zie dat mij tegen de haren instrijkt, bid ik voor die persoon. Ik kan maar beter eerlijk zijn tegenover God - hij weet toch al hoe ik me voel. Dan ga ik hem prijzen, oude liederen zingen, vol met waarheden over de Heer. In plaats van me af te vragen wanneer ik zal bereiken waar ik naartoe werk, blijf ik stilstaan bij de prachtige dingen die God al gedaan heeft. Tevredenheid is beschikbaar zolang we onze ogen op de Koning der Koningen houden.’ Een onbekende dichter schreef: ‘De lat die ik maakte om te meten, had ik bijna dagelijks op zak. Die hielp me om mezelf te vergelijken met anderen op mijn pad. Liep iemand achter me of verderop, ik keek naar iedereen, paste mijn tempo aan of verlichtte mijn last meteen. Dat ik zo mijn weg ging had één grote maar, ik zag alles en iedereen, behalve het gezicht van mijn Redder, dát was het grootste bezwaar!’

Het Woord voor Vandaag – week 37

Vrijdag 14 september

'Stel, voor zover het in uw macht ligt, alles in het werk om met alle mensen in vrede te leven' (Rom. 12:18)(NBV).

Probeer vrede te stichten.

Jezus zei: 'Gelukkig de vredestichters, want zij zullen kinderen van God genoemd worden' (Matt. 5:9). Let op, God beloofde dat geluk aan mensen die vrede stichten, niet aan mensen die van vrede houden. Er is een verschil. Vredestichters betalen de prijs; vredelievenden genieten de voordelen. Soms moet je mensen confronteren voordat je ze kunt troosten. Jezus gooide de geldwisselaars uit de tempel omdat ze oneerlijke wisselkoersen berekenden aan degenen die lammeren en tortelduiven kochten om aan God als offer aan te bieden. In de meeste gevallen waren dit mensen die het zich het minst konden veroorloven, dus besloot Jezus zich ermee te bemoeien. Een van de namen die aan God is gegeven, is Jehovah-Shalom: 'De Heer is vrede' (zie Recht. 6:24)(HSV). Shalom duidt alleen niet op de afwezigheid van moeilijkheden, maar ook op de vrede van God temidden daarvan. Wanneer we een probleem met iemand hebben, zei Jezus dat we bepaalde stappen moeten nemen. Ga het eerst proberen privé op te lossen. Als dat niet werkt, neem dan iemand mee die kan helpen. Als dat ook niet lukt, breng het dan bij de gemeenteleiders. En als de persoon nog steeds verzoening weigert, blijf dan toch van hem houden en geef hem over aan God (zie Matt.18:15-17). Het is misschien geen 'hoe-win-je-vrienden-en-beïnvloed-je-mensen' aanpak voor conflictoplossing, maar het is wel Góds manier. Paulus zei dat we moesten proberen om met iedereen in vrede te leven. Paulus was bijvoorbeeld wel bereid om bepaalde voedingsmiddelen te eten die aanstootgevend waren voor anderen (zie 1 Kor. 8:13), maar hij was niet bereid om herrieschoppers te tolereren in de kerk (zie Rom. 16:17). De ene keer roep je verontrusting op en de andere keer zorg je voor vrede, het is goed om het onderscheid te kennen.

Zaterdag 15 september

'Moge hij vanuit zijn rijke luister uw innerlijke wezen kracht en sterkte schenken door zijn Geest' (Efez. 3:16)(NBV).

Je hebt de kracht - maak er gebruik van!

Zolang je geen besef hebt van Gods kracht die in je is, zul je er geen gebruik van maken. Een van de grootste helende krachten in de wereld is Gods Woord, en het is binnen handbereik! Wanneer bijvoorbeeld jij of een naaste ziek wordt, zegt de Bijbel: 'Degenen die tot geloof zijn gekomen, zullen herkenbaar zijn aan de volgende tekenen: in mijn naam zullen ze... zieken weer gezond maken door hun de handen op te leggen' (Marc. 16:17-18)). Dat is een krachtige belofte. Toen Jezus terugkeerde naar Kafarnaüm, zegt de Bijbel dat het 'bekend werd dat hij weer thuis was' (Marc. 2:1). En voordat hij daar wegging, stond een verlamde man op en liep. Dus: als Christus in jou leeft, zouden mensen *zijn* aanwezigheid dan niet moeten voelen wanneer ze in *jouw* aanwezigheid zijn? Als jij één van de gemeenteleiders bent, zou de kerk dan niet gezegend moeten worden? Zou jij dan niet een van degenen horen te zijn die problemen helpt oplossen en de kerk helpt groeien? Nee, de kerk is niet perfect. Niemand heeft gezegd dat dat zo is. Het is een ziekenhuis, geen eliteclub. Maar wat er ook mis is met de kerk komt door toedoen van de mens, niet door toedoen van God. Wanneer God zelfs maar achter het kleinste ding staat, wordt het machtig; het móét wel slagen omdat zijn kracht absoluut, onveranderlijk en beschikbaar is! Het is tijd om 'ten strijde te trekken met de wapens... om met hun kracht bolwerken te slechten' (2 Kor. 10:4). Het is tijd om de duivel voor het blok te zetten door hem te vertellen dat hij zijn handen moet afhouden van alles wat jou aangaat! Jezus zei: 'Mij is alle macht gegeven... Ga dus op weg...' (Matt. 28:18-19). Hij heeft jou de macht gegeven - maak er gebruik van!

Zondag 16 september

'Oordeel daarom niets vóór de tijd...' (1 Kor. 4:5)(HSV).

Oordeel niet te haastig.

Een vooroordeel - is een voortijdig oordeel. Het zorgt ervoor dat jij mensen die niet instemmen met wat je gelooft als vijanden ziet. Je schrijft lovenswaardige kwaliteiten toe aan mensen uit je eigen kringen en negatieve aan diegenen daarbuiten. Dat is niet wat Jezus deed. Hij raakte bevriend en trok op met zondaars en mensen aan de rand van de samenleving, maar hij bleef bij zichzelf en onderschreef hun levensstijl niet. De Bijbel waarschuwt voor 'oordeel... vóór de tijd,' en herinnert ons eraan dat 'de Heere... wat in de duisternis verborgen is aan het licht zal brengen, en de voornemens van het hart (motieven en doelen) openbaar zal maken' (v. 5)(HSV). Hij is de enige die gekwalificeerd is om 'de opvattingen en gedachten van het hart te ontleden' (Hebr. 4:12). Dus als jij geneigd bent om conclusies te trekken voordat een en ander aan het licht gebracht is, is hier wat stof tot nadenken: 1) Zie je vooroordelen onder ogen. Maak een lijstje van alle mensen die je niet als je vrienden ziet, mensen die je feitelijk uit de weg gaat en begin hen lief te hebben 'waarachtig, met daden' (1 Joh. 3:18). 2) Laat het masker vallen. Kijk in je hart en vraag jezelf af wat het is dat jou aan de ander stoort. Zijn er overeenkomsten tussen jullie? Laat de ander misschien iets zien wat jij vóór je houdt? 3) Leer de ander kennen. Paulus zei: 'Ik ben voor iedereen wel iets geworden, om in elke situatie althans enkelen te redden' (1 Kor. 9:22). Of je de relatie nu wel of niet besluit voort te zetten, je zult ontdekken dat jij het in je hebt om iets te belemmeren, jezelf iets wijs te maken en iets te veranderen in iets wat het niet is. Maar je hebt ook een betere kans om anderen voor Christus te winnen, omdat 'de liefde nooit zal vergaan' (1 Kor. 13:8).